

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 299

din 24 martie 2016

Prin Raportul nr. 1450/IJ/344/DIP/6883/ST/2016, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sesizarea formulată de doamna **MIHAI-POPA MIHAELA**, procuror șef al Serviciului Teritorial Suceava din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în raport de aspectele semnalate în ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi”, în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 26 februarie 2016, în temeiul art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, doamna Mihai-Popa Mihaela, procuror șef al Serviciului Teritorial Suceava din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a înaintat Inspecției Judiciare o cerere de apărare a reputației profesionale, ca urmare a articolelor apărute în mass-media locală, respectiv afirmațiile publicate în ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi” în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016, prin care se aduc grave acuzații la adresa sa, cu referire la aspecte din viața personală și activitatea profesională, de natură a induce în conștiința opiniei publice ideea de conflict dintre magistratul în cauză și un inculpat

cercetat de unitatea de parchet a cărui conducător este doamna procuror, precum și ideea de lipsă a imparțialității și răzbunare prin constituirea și instrumentarea unui dosar penal.

În susținerea cererii formulate, doamna procuror Mihai-Popa Mihaela a arătat că în cele două articole apărute în ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi” au fost prezentate în mod denaturat aspecte din viața sa personală și a familiei sale, în baza unor informații puse la dispoziția jurnaliștilor de către un inculpat cercetat în unul dintre dosarele instrumentate de Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Suceava, structură specializată al cărei procuror șef este doamna procuror Mihai-Popa Mihaela, fără ca jurnalistul care le-a adus la cunoștința opiniei publice să facă minime verificări conform deontologiei profesionale, astfel încât datele prezentate sunt de natură să afecteze grav imaginea magistratului în cauză, fapt care aduce atingere reputației profesionale a procurorului în cauză, precum și încrederii în imparțialitatea și credibilitatea sistemului judiciar.

Potrivit Raportului nr. 1450/IJ/344/DIP/2016 întocmit de Inspekția Judiciară ca urmare a verificărilor prealabile, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 20 ianuarie 2016, în ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi” a fost publicat articolul „Botoșăneanca Mihaela Mihai, șefa DNA Suceava, denunțată la șefa Kovesi”.

În cuprinsul articolului se face referire la așa-zisul denunț, făcându-se afirmații de genul ,

Ulterior, la data de 21 ianuarie 2016, în același ziar a apărut articolul „Ce acuzații i se aduc botoșănenței Mihaela Mihai, prim procurorul DNA Suceava”.

În acest articol, denunțatorul, care a fost inculpat în unul dintre dosarele instrumentate de către Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Suceava, face

afirmații de genul _____

În continuarea articolului se prezintă date din viața doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela și a familiei sale, legate de _____

Făță de solicitarea formulată de doamna Mihai-Popa Mihaela, procuror șef al Serviciului Teritorial Suceava din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, privind apărarea reputației profesionale și luând în considerare verificările prealabile efectuate de Inspecția Judiciară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Inculpatul _____ a fost cercetat în stare de arest preventiv și trimis în judecată prin rechizitoriul nr _____ din data de _____ al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Suceava, împreună cu alți 10 inculpați, pentru săvârșirea unor fapte de corupție legate de exploatarea unor aparate de jocuri de noroc, cu încălcarea dispozițiilor legale și prejudicierea bugetului de stat.

Dosarul menționat a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Suceava încă din luna ianuarie 2015, ca urmare a unei sesizări cu caracter clasificat al DIPI București, astfel încât nu se poate aprecia ca fiind o „răzbunare” a doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela.

De asemenea, datorită complexității sale, dosarul amintit a fost instrumentat de doi procurori, respectiv de către doamna procuror șef serviciu Mihai-Popa Mihaela și de domnul procuror _____ care, conform împărțirii atribuțiilor, l-a audiat pe inculpatul _____ și a emis ordonanța de reținere, în timp ce referatul cu propunerea de arestare preventivă pentru toți inculpații a fost formulat de către cei doi procurori împreună.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că aspectele prezentate în cele două articole de presă publicate în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016 au făcut obiectul cererii de recuzare a doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela de către inculpatul _____ cerere care a fost respinsă motivat prin Ordonanța nr. 27/II-1/21.01.2016 a procurorului șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Structura centrală, reținându-se că aspectele reclamate nu corespund realității și nu există nici un motiv de abținere, respectiv de recuzare în situația dată, cu referire atât la încălcarea normelor procedurale cât și la relațiile doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela cu inculpatul .

Se reține că aspectele referitoare la viața personală a doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela și a părinților săi nu corespund realității, singura dată când magistratul în acuză a luat contact cu inculpatul fiind cu ocazia perchezițiilor domiciliare din data de 14.11.2015, conform notei de relații date de doamna procuror.

Din nota de relații amintită mai rezultă că, "

_____ dar doamna procuror nu a avut nici un contact cu această familie. De asemenea, în anul 2005 când doamna procuror Mihai-Popa Mihaela

În consecință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că aspectele invocate de inculpatul I _____ au fost cunoscute de la membrii familiei doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela, dar au fost prezentate denaturat pentru a pune presiune pe magistratul în cauză și pentru a-l denigra, aceste aprecieri subiective și nedovedite neavând corespondent în realitate, fiind făcute în scop șicanator.

Totodată, așa cum rezultă din verificările efectuate de inspectorii judiciari, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că inculpatul _____ a sesizat și Inspekția Judiciară cu aceleași aspecte privind săvârșirea unor abateri disciplinare de către doamna procuror Mihai-Popa Mihaela, cu ocazia instrumentării Dosarului nr. _____

dar sesizarea a fost clasată prin rezoluția nr. _____ întrucât nu au rezultat indicii ale săvârșirii vreunei abateri disciplinare cu ocazia soluționării dosarului menționat.

După analizarea constatărilor cuprinse în Raportul nr. 1450/IJ/344/DIP/2016 întocmit de Inspecția Judiciară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că se impune apărarea reputației profesionale a doamnei Mihai-Popa Mihaela, procuror șef al Serviciului Teritorial Suceava din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, ca urmare a afirmațiilor apărute în articolele publicate de ziarul on-line „Jurnal de Botoșani și Dorohoi” în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016, întrucât în calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în exercitarea atribuțiilor sale, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. 3 din Constituție, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Articolul 1 pct. 4 din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.

Plenul Consiliul Superior al Magistraturii are în vedere că potrivit art. 30 alin. (1) și alin. (6) din Constituția României, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Rezoluția 1003/1993 privind etica jurnalistică, statuează în art. 1 că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor, dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre noutăți și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce, în prealabil, le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înlăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a

comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor, deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sunday Times împotriva Marii Britanii.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul instanțelor de a beneficia de încrederea opiniei publice, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive, lipsite de fundament, așa cum se reține de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sabou și Pârcălab împotriva României.

Din coroborarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a dispozițiilor art. 65 alin. (1) lit. i) din același act normativ, reiese că noțiunea de bună reputație constituie nu doar o condiție de acces în profesie ci și o cerință care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării profesiei. Noțiunea de bună reputație se regăsește și în art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată având o semnificație identică.

Ambele noțiuni vizează, în esență, măsura integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător aflat în exercițiul funcției, aceasta fiind în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Esența independenței profesionale a magistratului constă în faptul că nimeni nu poate imixtiona în activitatea de judecată propriu-zisă, magistratul beneficiind de credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei.

În consecință, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa (cauza Findlay împotriva Regatului Unit, adoptată la data de 25.09.1997 și cauza McGonnell împotriva Regatului Unit, adoptată la data de 08.02.2000) că un rol important în asigurarea independenței și imparțialității judecătorului îl au și aparențele,

astfel încât afirmațiile formulate sub diferite modalități trebuie să elimine orice suspiciune privind afectarea independenței judecătorilor.

Totodată, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reiese că limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, trebuind să se facă distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale judecătorilor de a reacționa, ca urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârea în cauza Pager și Oberschlick contra Austriei din 26.04.1995; hotărârea în cauza De Haes și Gijssels contra Belgiei din 24.02.1997).

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești, din care face parte și doamna procuror Mihai-Popa Mihaela. Astfel, art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că „orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și că „acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Braford împotriva Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În același sens, în cauza „Pager și Oberschlick împotriva Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Se are în vedere că prestigiul justiției și independența acesteia, deși aparent valori distincte, sunt strâns legate între ele, cea dintâi reprezentând un criteriu de evaluare pentru cea de-a doua. Astfel, noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de

„aparență de independență” prin aceea că ambele valori pun în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

În raport de aspectele constatate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că afirmațiile apărute în articolele publicate de ziarul on-line „Jurnal de Botoșani și Dorohoi” în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016, modul de prezentare a informațiilor poate aduce în discuție aspectul privind caracterul obiectiv și echilibrat pe care o relatare din presă ori alte mijloace de comunicare trebuie să îl dețină, garanția pe care art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind libertatea de exprimare o conferă ziariștilor cu privire la relatarea unor probleme de interes general fiind subordonată condiției ca cel interesat să acționeze cu bună-credință, în așa fel încât să ofere informații exacte și demne de crezare.

Având în vedere situația constatată prin Raportul nr. 1450/IJ/344/DIP/6883/ST/2016 al Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că autorul articolelor publicate de ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi” în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016, a depășit limitele dreptului la informare atunci când, prezentând fapte nereale, a sădit în conștiința cititorilor ideea că un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Suceava încalcă legea, întrucât a fost în stare de incompatibilitate și nu a acționat cu imparțialitate atunci când a instrumentat unul dintre dosarele aflate în lucru la unitatea de parchet menționată, „dosarul fiind o răzbunare a acestuia (n. procurorului Mihai-Popa Mihaela) din motive personale”.

Ca urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că aceste afirmații, care induc publicului ideea că „unii magistrați pot face dosare din răzbunare, fiind lipsiți de imparțialitate” au fost de natură să creeze o imagine defavorabilă doamnei procuror Mihai-Popa Mihaela care, pentru exercitarea funcției pe care o deține trebuie să se bucure de o bună-reputație, pentru ca atât colegii cât și opinia publică să o perceapă ca pe o persoană demnă de încredere, care acționează în mod corect.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările

ulterioare, precum și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna **MIHAI-POPA MIHAELA**, procuror șef al Serviciului Teritorial Suceava din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în raport de aspectele semnalate în ziarul on-line „Jurnalul de Botoșani și Dorohoi”, în datele de 20 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016.

Art.2 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 299 din 24 martie 2016 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media al Consiliului Superior al Magistraturii.

Dată în București, la data de 24 martie 2016

Președinte,
Judecător Mircea ARON

